

[Ingerlise Koefoed]

Der kom i går i aviserne en tidligere lønprognose, end man plejer at få, og jeg mener, at der var noget politisk bevidst ved, at den lønprognose kom frem nu, men det må de mennesker, der har fremsat den, jo vide bedre end jeg. Jeg vil spørge, om finansministeren mener, at det, der stod i den prognose, er i overensstemmelse med virkeligheden, og om andre ministerier mener det samme om denne prognose, hvis finansministeren nu mener, den er rigtig. Findes der andre prognoser i regeringen end denne? Hvad er finansministerens reaktion på denne lønprognose? Vil der komme nogle indgreb som følge af den og hvilke? Og hvordan vil de eventuelle indgreb komme til at påvirke mulighederne for at gennemføre det investeringsprogram, som vi taler om i dag, og de andre reformer, der ligger i regeringens handlingsprogram?

Jeg synes, det var vigtigt, hvis vi her i dag kunne få nogle svar på disse spørgsmål. Det er vigtigt for os at vide i det arbejde, vi nu sidder og laver i det udvalg, som man vel ved vi har nedsat om en krisepakke; det er vigtigt for os at vide lidt om, hvad finansministeren mener vil blive følgen af de ting, der er kommet frem nu.

Finansministeren (Heinesen):

Hr. Svend Erik Hovmand spurgte mig, hvordan man finansierer investeringsprogrammet, og jeg vil gerne dertil sige, at det efter min mening ikke giver nogen fornuft at spørge om finansieringen specielt og isoleret i relation til investeringsprogrammet. Det er også i en vis forstand uberettiget at gøre det lige præcis vedrørende fremrykningen af disse investeringer, der, som jeg har sagt det, er mere selvfinansierende end så mange andre foranstaltninger, herunder f.eks. adskillige af de krav, der er stillet fra hr. Svend Erik Hovmands partis side om en større hjælp til landbruget.

I øvrigt kan jeg give den oplysning, at investeringsprogrammet 1982 vil belaste statsbudgetterne i 1982-85 med i alt ca. 1 mia kr., og på grund af fremrykningen af indeksreformen vil investeringsprogrammet medføre besparelser på det statslige budget, og nettoeffekten af disse ting på statsfinanserne er beskednen. Der er næsten tale om neutralitet i 1982 og nogle få hundrede millioner kroner i

1983. Det er derfor, jeg ikke synes, at det giver nogen særlig mening at starte en stor samfundsøkonomisk eller udgiftspolitisk debat præcis på grundlag af programmet for fremrykning af offentlige investeringer.

Jeg mener, at det bør ske på grundlag af alle udgiftskrævende foranstaltninger under ét, og at det er et spørgsmål, der må ses i lyset af den samlede økonomiske situation, og det varer jo ikke så forfærdelig længe, inden vi får nogle vurderinger af det fra det økonomiske sekretariat og, forstår jeg, også fremrykket i år fra det økonomiske råds formandskab.

Derudover vil jeg sige, at regeringen jo ikke har lagt skjul på, at der for så vidt angår de samlede foranstaltninger, der er indeholdt i handlingsprogrammet, ikke specielt dem her, er en regning, der skal betales.

Så siger hr. Svend Erik Hovmand, at han mener, at det må dreje sig om at få flere investeringer i erhvervslivet, og jeg skal være den første til at erkende, at det synes jeg bestemt også der er et behov for. Jeg kan også henvise til, at der er flere forslag i regeringens handlingsprogram, der har det sigte at fremme nogle flere investeringer i erhvervslivet, og jeg må sige til hr. Svend Erik Hovmand, at der ikke i VK-planen, og jeg må sige til hr. Palle Simonsen, at der ikke i KV-planen efter min mening er indeholdt forslag, som garanterer flere private investeringer. Det må man for min skyld gerne se som en del af baggrunden for regeringens beslutning om at fremrykke en række samfundsgavnige, men herunder også på mange måder erhvervsgavnige offentlige investeringer.

Fru Ingerlise Koefoed var optaget af en lønprognose, der er offentliggjort i dagspressen i går, forstår jeg. Jeg må erkende, at jeg ikke har set den, så den kan jeg ikke svare for – det er ikke noget, jeg har offentliggjort – men det varer ikke så forfærdelig mange dage, før det økonomiske sekretariats martsøversigt kommer, og den vil indeholde en lønprognose.

Det, jeg i og for sig synes var det mest glædelige i forbindelse med fru Ingerlise Koefoeds tale her, var, at fru Ingerlise Koefoed havde blik for, at der kunne være en sammenhæng imellem lønudviklingen, omkostningsudviklingen, udviklingen i konkurrenceevnen, udviklingen i det private forbrug og